

Még tovább mesél a 233-as parcella

Ez év elején, arról írtam, hogy megoldódni látszik a Rákoskeresztúri Köztemető 233-as parcellájában elkapart egykori „56-osok sírjainak rendszeres ápolása, mert az erre illetékesek szándékát látom arra, hogy ezt a kérdést véglegesen meg is akarják oldani. Úgy látszik azonban, hogy túl naiv voltam abban, hogy egységes lesz az akarat és a kuratóriumi tagok egységesek lesznek a probléma megoldásában.

2012 év végén, a POFOSZ delegáció tagjaként megbeszélést folytattunk a Temetkezési Zrt. vezérigazgatójával, hogy milyen elképzelésünk van a parcella állandó gondozásával

kapcsolatban, Ők elmondták, hogy mi az ő elképzelésük arról, hogy hogyan lehetne ezt megvalósítani a mi igényünk figyelembevételével, majd 2013 januárjában soron következő előkészítő tárgyaláson arról is szó lehetett volna, hogy mindezt ki fogja finanszírozni hosszú távon.

Sajnos, volt olyan **szervezeti vezető**, aki nem tartotta illetékesnek e tárgyalásra Szécsi Istvánt, pedig volt erre meghatalmazása. Neki más elképzelése volt, ami eddig az is maradt.

Remélem, az a szervezeti vezető is megérti az idők szavát, hogy azt kellene támogatni, akinek nemcsak elképzelése van, hanem meg is akarja azt valósítani.

Azóta megállt a megoldásra tett javaslataink megvalósítási folyamata, így újabb emlékeztetőt, illetve figyelemfelhívót kell írnom, hogy a kezdeményezésünk ne süllyedjen a „mocsár fenekére”, hanem haladjon a megvalósítás felé, hiszen annyi megoldandónk van még „56 kapcsán. Az érintettek felé meg is jelent ezzel kapcsolatban egy hosszabb írásom, amely részletesen taglalta az események folyamatát. Ez az írásom, annak egy rövidített változata, hogy tájékoztassam a kedves olvasókat, miért akadozik a megoldás, mert bár szívesen tettük, ha kell továbbra is tesszük a dolgunkat és ápoljuk az egykori kivégzettek sírjait, de legyen ez már véglegesen megoldva és ne csak beszéljünk az egykori „56-os hősről és áldozatokról”, hanem tegyünk is valamit értük, ki-ki a saját szintjén. Mivel a mai napig sem tudom, hogy 1990-ben minek alapján és kik döntöttek arról, hogy kiket tekintenek „méltó „56-osnak, levélben megkerestem azt a **Mécs Imrét** is, aki 1990. 06. 05-én méltatta és búcsúztatta a fegyverrejtegetésért elítélt és kivégzett, majd a 233-as parcellába eltemetett Batonai testvéreket, akiket exhumálás után a 300-as parcellába helyeztek át. Szerettem volna tőle hallani az okot, vagy hátha olyan személy felé irányít, aki erről felvilágosítást tud adni, hogy a többiek miért hagyták ott, hiszen nekik is ugyanúgy „fájt a kötél”. Levelemre mindeddig választ sem kaptam. Nem szeretném azt hinni, hogy az egykori „56-os emlékezete a szolidaritást illetően megkopott, de ő megúsza a kötelet és talán feladata is van azok felé, akiknek nem volt ilyen szerencsájuk.

A kérdést föl kellett tennem, de nem igen akar tenni egyetlen illetékes sem, pedig ismét elmúlt egy tavasz, nő a gaz, ki fogja a 233-as parcellában nyugvók sírjait gondozni? Kinn voltam a parcellában. Az ott készített képeim tanúsítják, hogy az érett cigánybúza már dőlt állapotban van és így is derékig mászkáltam benne, az akáccserjék pedig már embermagasságúak. A két éve felállított fejfák kidülő félbe vannak és jövő tavaszra több fejfa ki fog dőlni. A 215-ös parcellában szovjet katonák nyugszanak, az ő sírjaik mindig ápoltak. Ők többet érdemelnek, mint a mi fiaink? Mostanában többször beszélnek magasabb szinten az '56-os hősről, '56 eszmeiségéről, hagyományápolásról, de beszélni kellene '56 hagyományainak folytatásáról is, megbecsülve a még élőket és tisztelve a hősokeket és az áldozatokat.

Előző cikkemben arról tudósítottam, hogy hamarosan megoldódhat a 233-as parcella sorsa. Sajnos, nem úgy látszik, de ha cikkem nem éri el célját, tisztelettel meg fogom kérdezni a miniszterelnököt, hogy ha azok nem tudják, akiknek talán ez is a feladatuk, mondja meg nekünk, hogy kinek kellene gondoskodnia a 233-as parcellában felejtettek sírjainak gondozásáról? Remélem, nem arra várnak, hogy az utolsó harcos is itt hagyjon bennünket, hogy akkor le lehet húzni a „rolót”, mert nincs további feladat, hogy el lehessen mondani, nem is volt 1956-os forradalom és szabadságharc, hiábavaló volt a sok áldozat. Ezt én, mint hagyományörző, ápoló és folytató, nem akarom, de remélem, hogy sokan mások sem!

Cikkem írásakor van az egykori miniszterelnök Nagy Imre kivégzésének évfordulója. Őt a Kossuth téren a tüntetők akarták miniszterelnöknek. Az akkori Minisztertanács ezt csak jóváhagyta, mint népakaratot, azt gondolván, hogy ezzel vége az elégedetlenségnek. Az ő kormánya törvényes volt, de nem hagyta jóvá az előző miniszterelnök szovjet csapatokat behívó kérését, hanem forradalomnak minősítette az elégedetlenkedők megmozdulását és ezt nem vonta vissza akkor sem, amikor Andropovval tárgyalt a Bajza utcában.

Így az egykori kormánytagját **kádár jánost** birodalmi akarat végrehajtójaként a szovjet tankok kíséretében, hozták vissza, mert ő ellenforradalomnak minősítette az össznépi elégedetlenséget. Nagy Imre pedig az életével fizetett, pedig előtte ő is tolta az idegenek szekerét. Mert nemet tudott mondani, amikor itt volt az ideje és felismerte, hogy a nemzet érdekében változásra van szükség, amit ugyan nem ő kezdeményezett, de az élére állt. A 1956-os követelések ma sem valósultak meg, de sorsunk jobbra fordul, ha mi is képesek leszünk bátran hangoztatni igazunkat és annyit is teszünk érte, amennyi a változáshoz szükséges.

A 233-as parcella rendszeres ápolása és nemzeti kegyhellyé alakítása akkor válik megvalósíthatóvá, ha azt támogatjuk, aki tenni is akar érte. Legújabb információm szerint, a 233-as parcella rendezésére a pénz elkülönítették, bár a tájékoztatást adó személy az összegről nem beszélt.

Kérdésem az lenne, hogy ki rendelkezik fölötté és miért nem intézkedik, miért nem cselekszik?

A terv: exhumálás a 300-as parcellába? Ki fog dönteni, mik az exhumálás szabályai? A Dudás József unokájától írásbeli felhatalmazással rendelkezem a nagyapja ügyében. Várom a határozott lépést az ügy rendezése érdekében. Én, a mihamarabbi összefogásra és a megoldásra szavazok, de a megoldást ki fogja végre föl vállalni?

Budapest, 2013. június. 16-án.

Bencze Pali

Az 1956-os Nemzetőrség és a
POFOSZ 1956-os Hagyományörzők tagja.